

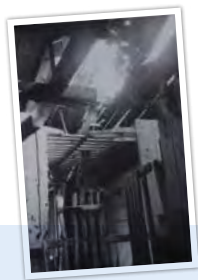
uit de Herberg

ZINzoekers

de Pietersberg in 1944

Dit jaar is het 75 jaar geleden dat geallieerde troepen vanuit de lucht en vanuit de Betuwe probeerden Nederland boven de grote rivieren te bevrijden.

Het wordt wel operatie Market Garden genoemd. Het gebouw van de Herberg, toen de Pietersberg genoemd, stond midden in de zogenoemde perimeter, een gebied van enkele vierkante kilometers ten westen van Oosterbeek, waar tussen 17 en 26 september heel erg hard is gevochten en bijna 1700 jonge Engelse en Poolse mannen het leven lieten.

De Pietersberg werd ingericht als noodhospitaal. Midden in het geweld van inslaande granaten en mortieren, deden dappere artsen hun werk. Er was gebrek aan alles. Militairen die overleden kregen

een tijdelijk graf in de tuin. Het Koetshuis werd zo verwoest, dat het later is afgebroken.

Ieder jaar komen er nog nabestaanden van de Engelse en Poolse militairen in september en rond 4 en 5 mei naar Oosterbeek. Dit jaar zullen het er nog weer veel meer zijn. De Herberg heeft de geschiedenis van haar gebouw in 1944 in het kort uitgewerkt. Bij het bord aan de ingang van de oprit was het in het Nederlands en het Engels mee te nemen.

bestuur

Mw. C.P. Bloemendal-Dankers

Dhr. D. van Dijk

Dhr. J. de Kluijver, *secretaris*

Dhr. W.H. Marchand, *penningmeester*

Mw. mr. W.C.M. Pronk - Schaap

Ds. M.J. Tekelenburg, *voorzitter*

Ds. B.E. Weerd

directie

Henk Meuleman

comité van aanbeveling

Dr. J.A. van den Berg

Prof. dr. G. van den Brink

Ds. G. de Fijter

Drs. A.B.F. Hoek - van Kooten

Dr. H.C. van der Meulen

Dhr. M. Niemeijer

Mw. E.A. Schouten - van Heijningen

Dr. A.H. van Veluw

Ds. M. Visser

Dr. P.J. Visser

Drs. E.E. Wiegman-van

Meppelen Scheppink

Drs. L. Wüllschleger

woord vooraf

Bij het uitkomen van dit 3e nummer in 2019 van Uit de Herberg kijken we terug op een zomer met veel warme en dorstige dagen.

In deze uitgave denken we na over wat dr. Kees van Ekris ons aanreikte op de Herbergavond in mei over pastoraat

in tijden van innerlijke secularisatie. Met Psalm 42 mediteren we over water voor de ziel die droogstaat en smacht naar God.

De profeet Jesaja roept het uit: O, alle dorstigen, kom tot de wateren, en u die geen geld hebt, kom, koop en eet, ja, kom, koop zonder geld, zonder prijs, wijn en melk. Waarom weegt u geld af voor wat geen brood is, en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan? Luister aandachtig naar Mij, eet het goede, en laat uw ziel vreugde scheppen in de overvloed. Neig uw oor en kom tot Mij, luister, en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare gunstbewijzen aan David (Jesaja 55: 1 - 3).

Blijft u bidden voor de Herberg en voor onze gasten? Mogen wij ook in de laatste maanden van 2019 op uw financiële steun rekenen en helpt u ons de begroting te halen? Hartelijk dank voor uw steun en betrokkenheid bij ons werk.

Een hartelijke groet uit de Herberg,
Henk Meuleman

inhoud

2	Pietersberg in 1944
3	woord vooraf
4/5	bijbelstudie
6/7	herbergavond
8	gedicht
8/9	een gast vertelt
10	diaconaal medewerkers
11	vrijwilliger
12	retraite
13	actie
14	kort nieuws
15	agenda
16	achterpagina

Water voor de ziel die droogstaat

‘Zoals een hinde smacht naar stromend water, zo smacht mijn ziel naar U, o God’. Op verschillende plekken in deze Uit de Herberg duikt een hinde op. Eventjes, een glimp en dan is ze weer weg, schuchter en schuw als de hinde is. En zo duikt ze ook op aan het begin van Psalm 42, om daarna weer weg te duiken, onttrokken aan ons oog. In de Psalm gaat het vervolgens over de ziel. Die ziel van de psalmdichter, die laat zich veel meer zien. Het is een smachtende ziel, dorstig, verdrietig. Weemoedig en onrustig. Aangevochten en vertwijfeld. Bijna wanhopig, hopen op hoop. Ondanks dat de hinde maar even haar gezicht laat zien in Psalm 42, houd ik haar beeld graag wat langer vast. De hinde heeft niet zomaar trek in een slok water, maar ze smakt ernaar. Ze heeft een enorme dorst. Haar keel

is droog. De oude berijming van deze psalm geeft de sfeer goed weer: ‘t Hijgend hert, der jacht ontkomen...’ De hinde is op de vlucht geslagen, heeft hard gerend. Ze voelde zich opgejaagd van alle kanten en rende voor haar leven. Nu is ze moe, uitgeput, afgemat en smakt ze naar water om haar dorst te lessen en weer een beetje op te leven.

Met zo’n hinde vergelijkt de psalmdichter zijn eigen ziel. En misschien herkennen wij onze eigen ziel. Op- en voortgejaagd door allerlei stemmen, van verschillende kanten. Op de vlucht geslagen voor alles wat er op haar afkwam: ik moet hier weg! Alles wat ze meende te hebben aan geloof, hoop, houvast; alles waar ze haar levensvervulling en levensvreugde in vond – het is overhoop gegooid en niets staat meer overeind. Diabolo,

bijbelstudie

Arjen Grobbe gastenbegeleider

Reageren? agrobbe@pdcdeherberg.nl

¹ Vergelijk psalm 18: 34

² Psalm 42: 7

³ Psalm 42: 8

⁴ Psalm 42: 11

⁵ Psalm 42: 10

⁶ Psalm 42: 6 en 12

⁷ Johannes 4: 14

⁸ Johannes 7: 37

hij die alles door elkaar gooit, heeft zich van zijn sterkste kant laten zien. Het enige wat je kon doen was rennen, vluchten – en een hinde is snel!¹

Misschien is de hinde wel de bergen in gevlucht, steeds hoger en steeds dieper het gebergte in. Op zoek naar bescherming, een plek om te schuilen. Nu ligt ze hijgend en uitgeput ergens onder een rotsblok, smachtend naar water. De psalmdichter is ook in bergachtig gebied terecht gekomen, ‘bij de Hermon, op de top van de Misar’². Om hem heen het geraas van water. Hij ziet om zich heen wat er diep van binnen, in zijn ziel, ook gebeurt: ‘... al uw golven slaan zwaar over mij heen’³. De ziel ligt uitgeput op de grond, kan niet verder. Maar de golven blijven komen: “Doe dit, doe dat! Blijf hier niet liggen, maar ga iets leuks doen of maak je op z’n minst nuttig! Als je je niet happy voelt of futloos, neem je maar een drankje of een pilletje. En je kunt wel tot God roepen, maar waar is die dan? Ik zie hem nergens.⁴ Als hij ooit al geleefd heeft, dan is hij nu zeker wel dood”.

Je weet niet wat je moet antwoorden, want je herkent deze stemmen

in je eigen hart en hoofd, in je eigen ziel: twijfel en ongeloof. Het voelt alsof God je is vergeten.⁵ Je ziel staat kurkdroog en smacht naar een teug, nee naar een golf van levend water. Maar er komt niets. De onrust blijft en de droefheid ook. Nog even en je hebt ook geen traan meer om te laten gaan...

Een slokje, een druppeltje hoop heb je nog. Met de psalmdichter mee spreek je je eigen ziel aan: “Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God die mij ziet en redt”⁶. Er is een God, Die je ziet en redt. Dat beseft, die wetenschap, dat te mogen geloven – het is je redding. Zijn naam is ‘Ik ben die Ik ben’, ook wel te vertalen als ‘Ik zal zijn die Ik zijn zal’. Hij is de enige die de dorst van je ziel werkelijk kan lessen. Je kunt nog zoveel andere bronnen proberen, ook hier in het gebergte waarin het leven je gebracht heeft, maar zij zullen niet voldoen. Jezus zegt: “Het water dat Ik geef, zal (...) een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.”⁷ Laat wie dorst heeft naar Hem toe gaan en drinken.⁸

Over de vermoeidheid en de verveling van de ziel

Op donderdagavond 23 mei waren we met ruim vijftig belangstellenden in de Koetshuiszaal en werden we door dr. Kees van Ekris meegenomen in een verhaal met bovenstaande titel. Het ging over pastoraat in tijden van innerlijke secularisatie. Toen ik de aankondiging las had ik er niet meteen een beeld bij. Wat kan ik verwachten? Wat wordt hiermee bedoeld?

Kees legde het als volgt uit: Het is het gevoel alsof er een oncontroleerbaar deel in mij is dat niet gelooft, een 'ik onder de radar'. Aan de buitenkant geloof ik, aan de binnenkant, in mijn ziel, leven vragen en twijfels. De dichter Willem Barnard noemt de ziel (naar aanleiding van Psalm 42) een schuwe hinde. Een hinde in het bos, die je soms even ziet, maar die daarna ook weer weg is. Zoals een hinde schuw is, zo is ook de ziel schuw. Ze laat zich niet zomaar zien. Zou het zo kunnen zijn dat in de prediking te veel ons uitwendige ik wordt toegesproken, maar dat de echte vragen die er leven, diep in ons, niet aan bod komen? En dat dit tot gevolg kan hebben dat we mat worden, dat onze diepste dorst langzaam verdwijnt, omdat er geen ruimte voor is.

Ademloos zat ik te luisteren. Dit ging ook over mij! Ja, ik herken die matheid. Ik ken dat gevoel dat me soms zomaar overvalt: waar is het vuur en het vaste geloof gebleven? Ik voel me opgeslokt door alles wat er op me af komt en ben soms teleurgesteld in mezelf en anderen. De tijd van grote dromen en hoge idealen ligt achter me en wat is ervoor in de plaats gekomen?

Kees van Ekris zegt: Willen we ons hertegen wapenen, dan zullen we tijd en stilte moeten zoeken om de vragen en twijfels die diep in onze ziel leven op het spoor te komen. Om er vervolgens niet voor weg te lopen en ze niet te verstoppen voor anderen of voor onszelf. We moeten het lef hebben om er eerlijk mee in gesprek te gaan.

Het is noodzakelijk dat we meer zicht krijgen op hoe onze cultuur voorbijgaat aan onze ziel en daarvoor in de plaats het 'zelf' promoot. Onze cultuur reikt heel veel aan om de dorst van de ziel te stillen. Maar het is surrogaat en we hebben het vaak niet eens in de gaten.

Wat moet je doen in zo'n tijd van droogte, van geestelijke duisternis?

- In de christelijke traditie zijn we niet bang voor de nacht. We hebben een doorwrochte traditie die weet hoe je omgaat met de donkere nacht van de ziel. Onze taak is het om

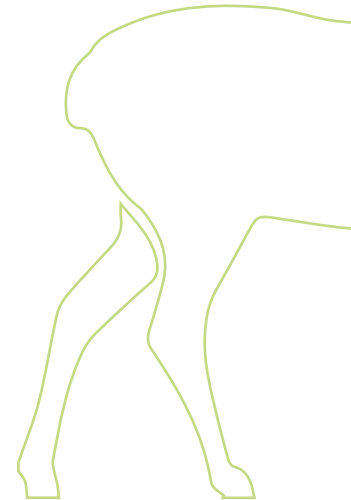
een relevante theologie van de aanvechting te ontwikkelen voor de generatie van nu.

- Vanuit de kloostertraditie wordt ons een antwoord aangereikt met betrekking tot de verveling en de leegheid die ook daar werd (en wordt) ervaren. Blijf trouw aan je taak en aan de gemeenschap. Stel het commitment weer centraal. Zoek naar de eenvoud. Daar doorheen klinkt de belofte van de vreugde.
- Ontdek de waarde en de schoonheid van het gewone leven: in het opvoeden van je kind, in het uithouden met elkaar. Dat maakt in de diepte weerbaar.

Ik voelde me verfrist na het verhaal van Kees. Alleen al de herkenning en het woorden geven aan dat wat je soms kan ervaren, deed me goed. Het versterkte opnieuw mijn verlangen dat de Herberg een plek mag zijn waar de schuwe hinde voor de dag durft te komen. Een plek om stil te worden om zo de diepste vragen op het spoor te komen. Om elkaar hierin

nabij te zijn. En om samen te zoeken naar mogelijkheden en antwoorden die ons weerbaar maken. Of die ons leren het uit te houden met datgene waar we geen antwoord voor vinden. En dit vanuit het geloof en de ervaring dat God onze dorst wil lessen.

Diewertje Dorr

Schuwe hinde

Het diepste leven is een schuwe hinde
die vlucht voor geraas en luide gezichten;
wie haar heerlijkheid voor zich wil òplichten
doen, moet met de stilte zich vaak verbinden.

De eenzaamheid moet worden zijn beminde
en voor de lokkingen mag zij niet zwichten
der wereld, maar in 't hooge hout der dichte
gepeinzen, zijn wel van lafenis vinden.

Laat dan, verzadigd van innerlijk schouwen
hij, vast in heel zijn ingetogen lopen
vernieuwd, tot de menschen glimlachend gaan

om wat hij won deemoedig hun t'ontvouwen;
maar 't pad der stilte blijf hem altijd open
en hij zwerfde daar nimmer ver vandaan.

Henriette Ronald-Holst

Schatgraven

Jenny had een paar zware jaren met veel
hulpverlening achter de rug. Nu waren de
therapieën grotendeels afgerond en kwam ze
een paar weken in de Herberg om bij te komen
en als een soort nieuwe start in haar leven.*

Ze vertelde in het eerste begeleidings-
gesprek hoeveel ze had geleerd en hoe
ze ernaar uitzag om haar leven weer
helemaal op te pakken.

Wat zou deze Herbergperiode nog toe-
kunnen voegen? Al pratend lijkt het
goed om deze weken te gebruiken om
te ontdekken hoe de Here God juist
ook in deze zware jaren aanwezig is

geweest. Jenny gaat er mee aan de slag.
Hij blijkt een bijzondere zoektocht en
Jenny komt veel op het spoor. Aan het
einde van de Herbergperiode schrijft ze
een gedicht.

Jenny had een schat opgedolven en
ging als een rijk gezegend mens naar
huis. God was en is trouw.

**in verband met privacy een gefingeerde naam.*

**Zaadje
vanuit het diepe donker
werd de grond doorbroken
slapend zaad is weer ontloken
wat in het verborgen lag ontsproot
't kwam aan het licht
wat God altijd al had geweten.**

Heel blij zijn we met wel vijf diaconaal medewerkers voor 2019-2020:

v.l.n.r.:

- Daniëlle Meerkerk
- Mireille van den Bos
- Lieke Donk
- Renske van de Berg
- Willy Kool

We wensen hen een fijne en vooral inspirerende tijd toe.

HEB JE BELANGSTELLING VOOR
EEN DIACONAAL (HALF)JAAR?
PER 1 FEBRUARI 2020 KOMEN ER
TWEDE PLAATSEN VRIJ.

Wijni Maasland

‘Even geen verantwoordelijkheden, maar gewoon lekker met mijn handen werken’, dat was het motto toen Wijni solliciteerde.

Een half jaar daarvoor had ze de pensioenge-rechtigde leeftijd bereikt en naast het oppas-sen op haar kleinkinderen was er nog ruimte over in haar agenda en hart. Na een familiedag in het Koetshuis kwam de Herberg weer in beeld. Ze kende het al vanaf de beginjaren. Na een kennismakingsgesprek werd Wijni ingewerkt en sindsdien komt ze eens in de twee weken op dinsdag. Er ligt een werkbriefje te wachten, waar ze zich de hele dag mee ‘ver-maken’ kan. De dag begint met het opruimen van de bibliotheek, alle tijdschriften op datum controleren, zodat de lectuur dat er ligt ‘up to date’ blijft. Leuk werk, omdat het zo herinnert aan haar werk op school.

Omdat er op dinsdag gasten vertrekken, moe-ten er kamers schoongemaakt worden. Soms

doet ze dat alleen, soms met vakantiewerkers of diaconaal werkers. Wijni vindt het gezellig om met de jeugd samen te werken.

Daarnaast zorgt ze dat de nodige was weg-gewerkt wordt. Bij de maaltijd met de gasten is ze ook van de partij en helpt waar nodig. In de middag is er meestal nog wel een toilet of douche die een schoonmaakbeurt kan gebrui-ken, en als het half drie is geworden is het tijd om de theekar klaar te maken. Samen met de gasten theedrinken en zo nodig een luisterend oor bieden.

‘Het werkbriefje is prettig. Je weet wat je moet doen, en daarnaast volg ik mijn gevoel. Dat maakt dit werk zo bijzonder. Als ik naar huis rijd, heb ik een voldaan gevoel. Vooral het leuke contact met de gasten, je spreekt ze tijdens de maaltijd, in de lift of zo maar tus-sendoor, is waardevol.’

*‘Even geen ver-
antwoordelijkheden,
maar gewoon lekker
met mijn handen
werken’*

Heeft je ziel dorst, ga op retraite!

In deze uitgave van Uit de Herberg besteden we aandacht aan de ziel. De ziel die verveeld kan raken. De ziel die dorst kan krijgen naar een groot glas levend water. De ziel die zich misschien wel zou willen onderdompelen in een verfrissend bad, om weer helemaal schoon en geïnspireerd verder te gaan.

Want ook als gelovige kan het gebeuren dat je geestelijk leven langzamerhand verzwakt. De glans raakt eraf, de kleuren vervagen. De woorden van je gebeden klinken allemaal hetzelfde en vooral leeg. Terwijl je ze uitspreekt, vraag je je af of je zelf überhaupt nog gelooft wat je zegt. Je gaat nog wel naar de kerk en het is goed om daar te zijn, maar de preken zijn niet voor jou en de liederen raken je minder. Als je heel eerlijk bent, is er op z'n minst een deel in je dat het allemaal wel gelooft – of eigenlijk juist niet (meer)! Maar er is ook nog iets in je dat weet dat het anders kan, dat voorkomt dat je toch niet helemaal opgaat in gezapigheid of onverschilligheid.

Als je jezelf herkent in deze woorden, dan is een retraite wellicht iets voor jou. Een paar dagen even helemaal weg uit de waan en sleur van alledag. Tijd voor God. Tijd om te eten van Gods Woord, het brood voor de ziel. Tijd om te drinken van het levende water dat Jezus schenkt. Je ziel is het waard!

Aanmelden of reageren?
retraite@pdcdherberg.nl

Klusmiddag voor de kerkenraad

Op zaterdag 25 mei zijn we vanuit de Hervormde Kerk in Nieuwpoort naar Oosterbeek gereisd. Ons jaarlijkse uitje van de kerkenraad had dit jaar als bestemming PDC de Herberg. Graag wilden we dit centrum met 'handenarbeid' ondersteunen.

Na een hartelijke ontvangst met koffie in het Koetshuis door mw. Alide Snitselaar, zijn we aan de slag gegaan. Emmers, sponzen, zemen, harken en bezems stonden in ruime mate klaar om gebruikt te worden. Na een plechtige belofte om geen foto's naar onze echtgenotes te sturen gingen we aan de slag. Fietsbanden werden opgepompt, de fietsenschuur geveegd, daken werden bevrijd van bladeren, onkruid gewied en vele ramen werden gelapt. Tot slot werd het terrein met bezems schoon geveegd. De Herberg ligt op een prachtige plek in het bos met veel bomen. Voor hoe lang

de bladeren weg zijn is dus maar de vraag. Tussendoor werden we getraakteerd op een heerlijk glas fris. Het was informatief om de geschiedenis en het doel van het pastoraal centrum te horen. We hebben het als erg bijzonder ervaren om als kerkenraad met 'opgestroopte mouwen' in een andere omgeving aan de slag te gaan. Het op een praktische manier bezig zijn is goed voor de onderlinge band.

Wij hebben genoten van deze middag en zijn blij dat we een zeer bescheiden bijdrage hebben kunnen leveren. Ondertussen dragen we dit werk een nog warmer hart toe. Moe maar voldaan zijn we aan het einde van de middag weer naar Nieuwpoort gereden.

We wensen alle vrijwilligers en vaste krachten Gods zegen toe bij dit mooie werk.

Kom-op-adem

MIDWEEK OVER LEVEN MET VERLIES

Van 20 tot 22 november organiseren we in het Koetshuis een korte midweek voor mensen die een dierbare verloren hebben.

PSALMENDAGEN

Wil jij je wel eens wat meer verdiepen in de Psalmen? Of er op een heel andere manier naar kijken? Geef je dan op voor een kom-op-ademdag: **'Wandelen met de Psalmen'** op 11 oktober of 1 november.

*Voor alle
activiteiten geldt:
meer informatie en
opgave zie de website,
of bel of mail ons.*

Najaarsconcert 16-11-2019

Eerst met elkaar het tegelmuseum in Otterlo bezoeken en na de lunch in het Koetshuis een prachtig concert van Wouter Harbers beluisteren. Geeft je op voor dit heerlijk dagje uit. Het is ook mogelijk vanaf 14.00 uur alleen het concert bij te wonen.

Herbergmiddag 28-11-2019

Geloven na incest: hoe is het mogelijk?! Over de gevolgen voor geloof en godsbeelden. Mevr. Dr. A.W. (Adriana) Balk uit Ede spreekt over bovenstaand onderwerp. Er is ook ruimte voor gesprek. Van 15.00 – 17.00 uur. Aanbevolen voor werkers in het pastoraat.

agenda

Boekpresentatie

Donderdagavond 17 oktober presenteert Henrike Dankers haar boek: Na zolang nog; over leven met jong ouderverlies. Enige jaren geleden deed ze in opdracht van de Herberg onderzoek naar rouwverwerking en pastoraat rond dit thema. En nu is dit boek er. Welkom!

Social media

Wekelijks worden er mededelingen over het werk van de Herberg gedaan op Instagram en facebook. Houd ons in de gaten en like onze berichten.

11 oktober 2019	wandelen met de Psalmen
17 oktober 2019	boekpresentatie
1 november 2019	wandelen met de Psalmen
9 november 2019	stafvervaardersdag
16 november 2019	najaarsconcert
20-22 november 2019	KOA midweek – leven met verlies
28 november 2019	Herbergmiddag

Samen het werk mogelijk maken

De bijbelgesprekskring van de Hervormde Kerk uit Willige Langerak wist ons enorm te verrassen. Aan het eind van het seizoen kwam er € 255,40 uit het spaarbusje rollen. Als bestemming hebben zij gekozen voor het werk van PDC de Herberg. Goed voorbeeld doet goed volgen. Misschien is het op uw kring ook de gewoonte om aan het begin van het seizoen een bestemming te kiezen voor het spaarpotje. Denk dan eens aan ons. We komen ook graag op een van uw bijeenkomsten iets laten zien en vertellen over ons werk. Samen met u maken we het werk van PDC de Herberg mogelijk.

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 4 x per jaar: 2 x in druk en 2 x digitaal. Een abonnement is gratis!
Geef uw naam door per e-mail of telefoon.

REDACTIE: Marja Korevaar, Alide Snitselaar,
Henk Meuleman

FOTO'S: Marja Korevaar, e.a.

VORMGEVING: bredewold, Wezep

© 2019

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg
Pietersbergseweg 19, 6862 BT Oosterbeek
T 026-334 22 25
info@pdcdeherberg.nl
www.pdcdeherberg.nl

BANK: NL58 RABO 0302 2633 30
t.n.v. Stichting De Pietersberg

de Herberg

Algemeen Nut
Bevogende Instelling
ANBI

GOED DOEL